

[Justitsministeren]

familierne. Man kan her nævne den stigende anvendelse af socialpædagogiske kollektiver som anbringelsessted for børn og unge og oprettelsen af krisecentre for voldsramte kvinder og deres småbørn. Disse foranstaltninger kan iværksættes og gennemføres inden for bistandslovens rammer, så der synes altså ikke at være behov for at skabe en ny lovhjemmel for at realisere de tanker om krisecentre og beredskabsfamilier, som forslagsstillerne har fremsat. Det er et spørgsmål om politisk handling de steder, hvor man administrerer bistandsloven, og om de politiske partiers indflydelse dér.

Forslaget om ret for børn til midlertidig separation fra forældrene sigter efter bemærkningerne til forslaget på at gøre det muligt for børn i 13-17-års alderen at få ophold på et socialt krisecenter i op til 14 dage, uden at forældrene kan modsætte sig det, når de informeres om barnets opholdssted.

Jeg må henvise til, at reglerne om hjælpeforanstaltninger uden forældresamtykke for nylig har været debatteret her i folketinget under behandlingen af socialministerens forslag om ændring af bistandslovens regler herom med henblik på at styrke forældrenes retsbeskyttelse. Socialministerens forslag blev som bekendt vedtaget med et stort flertal, og vi mener ikke, at der nu er grundlag for at foreslå en ændring af disse regler.

Når det drejer sig om at give børn stemmeret i lokale anliggender, som vedrører deres levevilkår og daglige tilværelse, så fremgår det af bemærkningerne til forslaget, at der her er tænkt både på kommunale folkeafstemninger, på afstemninger inden for mere begrænsede områder som f.eks. en boligforening og endelig også på retten til at gøre indsigelse f.eks. mod en lokalplan. Der findes ingen generelle lovbestemmelser om kommunale folkeafstemninger, og de kendes derfor i dag kun som frivillige, vejledende afstemninger efter den enkelte kommunalbestyrelses beslutning. Men der må nok kræves særlig lovhjemmel, hvis man ved en sådan afstemning ønsker at gå uden for kredsen af kommunens vælgere og gøre afstemningen obligatorisk. Efter regeringens opfattelse bør der ikke ved kommunale folkeafstemninger ske en fravigelse af den i øvrigt gældende valgrets alder.

Afstemninger inden for et begrænset område i en kommune må ligeledes kræve sær-

lig hjemmel, hvis de skal være obligatoriske, og formentlig også hvis der skal kunne stemmes af andre end de kommunale vælgere. Jeg synes, at initiativerne til noget sådant først og fremmest må afhænge af, hvad man føler der er behov for i de enkelte kommuner.

De kommunalretlige regler finder ikke anvendelse på afgørelser, der er henlagt til andre organer end kommunalbestyrelsen, f. eks. en beboerforening. Her må foreningens vedtægter, som jo typisk vedtages af foreningen selv, være afgørende for stemmeretten, herunder også for alderen. I de almennyttige boligselskaber er vedtægterne dog underkastet kontrol fra boligministeriets side. I det omfang, børn under 18 år har egen bolig, vil de normalt have stemmeret i samme udstrækning som de øvrige boligtagere.

Ud over stemmeret i traditionel forstand nævnes i forslaget retten til at gøre indsigelse, og som eksempel fremhæves indsigelser mod kommuneplaner og lokalplaner. På dette område kan indsigelsesretten imidlertid ikke antages at være begrænset til personer over 18 år, men enhver, som har en retlig interesse, må kunne fremsætte indsigelse mod planerne. Derfor er der efter regeringens opfattelse heller ikke på dette område behov for noget initiativ.

I forbindelse med denne del af forslaget vil det være rimeligt at gøre opmærksom på, at børn allerede har mulighed for at blive inddraget i beslutningsprocessen på et af de områder, som berører dem mest, nemlig skoleområdet.

Når det drejer sig om børns sikkerhed i trafikken, deler jeg forslagsstillernes tilfredshed med, at antallet af kvæstede og dræbte børn i trafikken har været faldende, og jeg tør godt sige stærkt faldende, gennem de senere år; navnlig er det glædeligt, at det er lykkedes over en kortere årrække næsten at halvere antallet af dræbte børn i trafikken.

Undervisningen af børn i færdselslære i skoler og børnehaver samt via frivilligt medlemskab i Børnenes Trafikklub er en vigtig del af det arbejde, der til stadighed foretages for at sikre børn i trafikken.

Jeg kan oplyse, at jeg har taget initiativ til at afholde en konference senere på året om færdselsundervisningen, bl. a. med deltagelse af repræsentanter for Danmarks Lærerforening.